

Til nr. 13.

Bestemmelsen i det gældende § 8, stk. 2, kan ikke længere anses for tidssvarende, jfr. herved bemærkningerne til skolestyrelseslovsforslagets kapitel 9 (vedrørende den dagældende tilsynslovs § 16 og 51), Folketingstidende 1969-70, tillæg A, sp. 546-47; og § 8, stk. 3, er overflødiggjort af skolestyrelsesloven.

Det foreslåede nye § 8, stk. 2, må anses for en naturlig konsekvens af, at undervisningsplanerne danner grundlaget for statens refusion af kommunernes lærerlønsudgifter.

Til nr. 14:

Ændringen tilsigter at gennemføre 5 dages-skoleugen i folkeskolen, jfr. herom bemærkningerne foran, afsnit I, 1 og 3.

Når skoleåret er angivet som „normalt“ omfattende 200 skoledage, hænger det sammen med det ønskelige i, at sommerferien hvert år kan begynde og slutte ved en weekend og have samme varighed. Sommerferien må derfor „forskydes“ datomæssigt fra år til år op til 6 dage og — da den falder på begge sider af 1. august — medføre en mindre variation i skoledagenes antal fra skoleår til skoleår, såfremt antallet af øvrige ferie- og fridage skal ligge fast fra år til år. Det vil dog også af andre grunde kunne vise sig hensigtsmæssigt at variere skoledagenes (eller fridagenes) antal.

Sommerferiens begyndelsestidspunkt må fastlægges centralt af hensyn til de statskontrollerede prøver og eksaminers afvikling. Eksamensdage regnes i øvrigt for skoledage. Herudover vil det være overladt til de enkelte kommuner at placere det fastsatte antal ferie- og fridage i skoleårets løb, derunder også sommerferiens afslutningstidspunkt.

Med den foreslåede affattelse af lovens § 9 bortfalder adgangen til at fravige skoleårets formelle begyndelsestidspunkt. Denne bestemmelse har ikke længere praktisk betydning.

Til nr. 15.

Ændringen tilsigter at skabe udtrykkelig hjemmel for anvendelsen af de såkaldte deletimer, jfr. herom bemærkningerne foran, afsnit I, 2. Deletimer har vundet vid udbredelse i praksis på grundlag af undervisningsvejledningens (den blå betænkning) retningslinier herom. Læseplansudvalget har med forslaget til ny normaltimeplan forudsat, at deletimer nu indføres i alle klasser med over 17 elever i det af udvalget angivne omfang. I betragtning af, at loven i øvrigt tillæ-

der klassekvotienter på 28 i 1.-7. skoleår, og under hensyn til de vidtrækkende økonomiske konsekvenser, som en fuldstændig gennemførelse af læseplansudvalgets forslag ville få, finder ministeriet, at det indtil videre som hovedregel må bero på en vurdering i de enkelte tilfælde — herunder også af de lokale mæssige muligheder — om deletimer skal indføres i fuldt omfang.

Til nr. 16.

Ændringerne er af teknisk karakter, (jfr. ændring nr. 17).

Til nr. 17.

Lovens § 12, stk. 2, indeholder retningslinier om forhold, der reguleres gennem skoleplaner og udbygningsplaner. Af disse retningslinier må nogle anses for utidssvarende, mens andre er af så generel karakter, at de bør være gældende også i andre tilfælde end dem, der omfattes af § 12, stk. 2, jfr. stk. 1.

Forudsætningen om, at klassekvotienterne skal nedbringes fortrinsvis ved udvidelse af skolen frem for ved opførelse af en ny skole eller ved omlægning af distrikterne føles således ikke længere som bindende i praksis og bør derfor ophæves.

Henvisning af børn i 1.-7. skoleår til en anden kommunes skolevæsen bør efter ministeriets opfattelse fortrinsvis ske i form af skoleforbund efter lovens § 6, bortset fra de i § 51, stk. 3, omhandlede tilfælde, hvor det kun drejer sig om enkelte børn, der har nærmere til nabokommunens skole.

At omlægning af skoledistrikterne som regel ikke må ramme børn, der allerede har påbegyndt skolegangen, bør derimod gælde generelt, og reglen herom er derfor overført til lovens § 5, jfr. ændring nr. 7 og bemærkningerne hertil.

At henvisning af undervisningspligtige børn til private skoler ubetinget kræver forældrenes samtykke, følger allerede af grundlovens § 76, og reglen herom bør derfor fremgå af den almindelige bestemmelse i folkeskoleloven om retten til fri undervisning i folkeskolen (§ 51), jfr. ændring nr. 54. Under hensyn til, at en kommunes henvisning af børnene til private skoler vil kunne have økonomiske konsekvenser for staten, bør sådanne tilfælde som hidtil forelægges ministeriet til godkendelse.

Til nr. 18.

Ændringen af stk. 3, 1. punktum, er en konsekvens af styrelsesloven, og ophævelsen af 2.